

ANGELUS

32. neděle v mezidobí

6. listopad 2016

číslo 46.

ročník XI.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Kéž pronikne k tobě má modlitba, nakloň svůj sluch k mému volání, Hospodine!

1. čtení: 2 Mak 7,1-2.9-14

2. čtení: 2 Sol 2,16 - 3,5

Ev.: Lk 20,27-38

**Žl 17 Až procitnu, Hospodine,
nasytím se pohledem na tebe.**

V těžkostech často nevíme zač se modlit

Proč apoštol Pavel napsal: „Vždyť ani nevíme, oč se máme vlastně modlit“? Těžko si totiž lze myslet, že by on sám anebo ti, k nimž se obracel, neznali modlitbu Páně.

Apoštol ukazuje, že ani on sám není uchráněn této nevědomosti. Nebo snad věděl, oč má prosit, když mu byl dán osten těla, posel satanův, který ho měl srážet, aby se nepovyšoval pro množství zjevení? Třikrát proto prosil Pána, aby mu ho odřhal, neboť opravdu nevěděl, jak se má modlit. Potom uslyšel Boží odpověď, proč

se nestalo, oč tak veliký muž prosil, a proč by také nebylo dobré, kdyby se tak stalo: Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.

V takových nesnázích, které mohou prospět i uškodit, často nevíme, zač se máme pořádně modlit. A přesto podle obecné lidské touhy prosíme, abychom z toho byli vysvobozeni, neboť jde o něco tvrdého a trudného, a naše slabost to nemůže snést. Musíme však natolik důvěřovat našemu Pánu Bohu, že když nás trápení nezbaví, neměli bychom si myslet, že tedy o nás nedbá, ale spíš bychom měli trpělivě snášet to zlé a doufat, že se obrátí v ještě větší dobro. Tak se totiž síla tím zřejměji projeví ve slabosti. To je psáno proto, aby si snad někdo o sobě příliš nemyslel, až budou vyslyšeny nějaké jeho netrpělivé prosby, ačkoliv by bylo pro něj prospěšnější, kdyby si nic nevymodlil; anebo je to psáno proto, aby se někdo nenechal zdrtit, když vyslyšen nebyl, a aby neztrácel naději v Boží smilování vůči sobě; vždyť možná prosí o něco, co by mu přineslo ještě

krutější soužení, nebo by ho snad zdar zkazil a přivedl do záhuby. V takových případech opravdu nevíme, zač se máme modlit.

Dojde-li tedy k něčemu jinému, než oč prosíme, měli bychom to trpělivě snést a za všechno děkovat, a neměli bychom ani v nejmenším pochybovat, že je určitě lépe, když se děje to, co chce Bůh, než co si přejeme my. Takový příklad nám ostatně dal také sám náš Prostředník. Když řekl: Otče, jestliže je to možné, at' mě mine tento kalich, projevil lidskou vůli, kterou přijal, když se stal člověkem; ale vzápětí ji v sobě proměnil a dodal: avšak ne jak já chci, ale jak chceš ty, Otče. Po zásluze se proto poslušností jednoho stali mnozí spravedlivými.

Z listu svatého Augustina, biskupa, Probě

KOUTEK PRO DĚTI

9. Už budu lepší

Líbí se ti tvoje jméno? (...) Valča seděla na stromě a truccovala. „Takové hloupé jméno mi naši dali,“ říkala si. Kluci se jí dnes posmívali, křičeli na ni: „Valéééériéé,“ a schválně to natahovali. Měli na ni zlost, protože Valča chodila žalovat, když něco prováděli. Po stromech uměla Valča šplhat jako veverka. Občas se schovala v koruně některého stromu, vyslechla si, na čem se děti domlouvají, a pak to šla schválně někomu prozradit. Jenže s ní pak nikdo nekamarádil. Proč myslíš, že neměla kamarády? (...) „Valérie, pojď domů“, ozval se z okna maminčin hlas. Valča nic. „Valčinko, slez dolů,“ to dědeček vždycky přesně věděl, na který strom se má podívat. Jak to jen mohl poznat, kde zrovna Valča sedí? Valča se zamračeně loudala ke dveřím. Před domem stálo naleštěné auto a z okna zaslechla cizí hlas. „Dobrý den,“ zabrumlala ve dveřích a prohlížela si mladou ženu s nějakou složkou v ruce. „Valérie, vyhrálaš ve výtvarné soutěži zájezd pro tři osoby k moři. Maminka souhlasí, ale protože nemáš sourozence, můžeš si z sebou vzít nějakou dobrou kamarádku. Já to už s jejimi rodiči vyřídím.“ Co ted? Koho má Valča pozvat, když se na ni děti zlobí? Sama nikam jet nechtěla. Co bys udělal? (...) Valča si vzpomněla na Báru, se kterou se kamarádila nejdéle. Upekly s maminkou krásný dort a šla s ním k Báře. Dort byl moc hezký a voněl a nabídka týdne u moře tak lákala, že Bára rychle mávla rukou a na žalování zapomněla. Valča vysypala z pokladničky všechny své úspory, nakoupila spoustu čokolád a rozdala je každému, komu svým žalováním ublížila. Taky s pořádnou omluvou a slibem, že už to nikdy dělat nebude. A co ty, jaké je to, když na tebe někdo žaluje? (...) Ty jsi nikdy nežaloval? (...)

V městě Jerichu žil podivný muž, jmenoval se Zacheus. Divné jméno, že? Nenarostl, druzí se mu často posmívali, že je mrňous. Taky měl divnou práci; každý den seděl v bráně, která vedla do Jericha, a vybíral peníze od každého, kdo se chtěl dostat do města. Všechny tyto peníze patřily císaři, ale on byl pěkná podšívka a vždycky si něco nechal. Jak bychom mu dnes řekli? (...) Byl dost bohatý, měl krásný dům. Jenže lidé se na něho mračili. Nebo se mu smáli. Skoro žádné kamarády neměl. Proč? (...) Stalo se mu něco podobného jako Valči. Pán Ježíš, který procházel městem, ho velice vyznamenal – vybral si jeho dům, že tam chce přespát. A řekl mu to před všemi lidmi z města. Poslouchal jsi dobře, jakou z toho měl Zacheus radost a co udělal? (...) Od toho dne byl úplně jiný. Byl tak hodný, že podle legendy se stal později i biskupem.

Aktivita: Kvůli čemu se na tebe druzí často zlobí? Zkusiš to ode dneška aspoň trošku změnit? Běž za někým, koho jsi rozzlobil, a udělej mu radost – usměj se, přines kytičku, rozděl se o bonbony, s něčím mu pomoz.

Když se lidé kolem mračí, obvykle jim nepostačí, že se schováš, utečeš. Co jsi zkazil, spravit běž!

10. Nebe je Boží

Viš, co je v nebi? (...) V dnešním evangeliu přišli za Pánem Ježíšem učení muži – saduceové. Něco jako dnes páni profesoři nebo vědci. Vyzkoumali, že lidé umřou a basta. Po smrti už nic není. Tvrzili, že v nebi je jenom Pán Bůh. A místo toho, aby se Pána Ježíše zeptali, jak je to dopravdy, protože on z nebe přišel a ví to, chtěli se mu vysmát. Bylo to podobné jako příběh, co se odehrál u jednoho rybníka. Co všechno žije v rybníku? (...)

Bylo to na konci léta. Na břehu blízko vody seděl starý žabák a kolem byla spousta žabí drobotiny. Právě jím začínala večerní škola. Žabák si hlasitě odkváknul a důležitě se zavářil. Žabičky se na něj zvědavě podívaly a jedna se zeptala: „Prosím, jak vypadá nebe?“ „Nebe není ani na louce,“ začal žabák, „ani v lese, ani na poli. Nebe je pouze v našem

rybníku. Je v něm voda, abychom měli kde plavat, a je v něm spousta komářů, abychom měli co jíst. Září tam krásné hvězdy, abychom viděli na cestu, a někdy svítí i velký měsíc, aby se nám dobré zpívalo a ladil nám zpěv dohromady. Vylezte sem za mnou na kámen a podívejte se na hladinu.“ „Jéé,“ vydechly užasle žabky, když se vyškrábaly nahoru, a uviděly zářit hvězdy v jejich rybníku. A pak „hup“, jedna po druhé do té krásy naskákaly. Škola skončila a žabák se rozkvákal obdivem nad vlastní učeností. To byl ale legrační učitel, že? Chudák žabák, nic jiného neznal. Chtěl bys takové nebe? (...)

Jak se jmenovali ti učenci, co přišli za Ježíšem? (...) Tak ti si zase představovali nebe po svém. Přece by nebylo možné, říkali si, aby se tam vůbec všichni lidé vešli? A jak by tam řešili svoje problémy? Co myslíš, popsal jim Pán Ježíš, jak to v nebi vypadá? (...)

Nepopsal, protože Bůh každého překvapí tím, co krásného tam pro nás nachystal. Ale pak jim přece jen prozradil, že v nebi teď s Bohem žijí jejich praotcové – Abrahám, Izák, Jakub a další. A protože jim to vysvětlil větami z Bible, ze Starého zákona, které oni dobře znali a uměli, některí posluchači mu uvěřili. Také my mu věříme, že v nebi budeme znovu žít a že pak už nikdy nezemřeme. Že se tam budeme mít všichni rádi, protože u Pána Boha může být jenom krása a lásku. I my víme, že s Pánem Ježíšem projdeme přes vlastní smrt a Bůh, protože vzkřísil Ježíše, vzkříší i nás. Tak nám to slíbil.

Aktivita: *V nebi jsou určitě andělé. Ti, co nás a svět chrání, ti, co hrají a zpívají, ti, co přinášejí zprávy, ti, co bojují se zlem, a mnoho jiných. Všichni patří Pánu Bohu, jsou to jeho poslušní pomocníci. Nakresli nebe plné různých andělů. Znáš nějakou modlitbu, kterou je můžeš o něco požádat?*

Jak je v nebi, neví se, ale každý těší se, že tam najde, co mu chybí, že Bůh splní svoje sliby.

Ir u božího soudu - rozveselil smutné

Existují vedle tělesných skutků milosrdenství ještě jiné? Ano, například poučovat nevědomé, povzbuzovat smutné, snášet obtížné lidi.

Jednou docela nenadále zemřel jeden Ir a stanul před božským soudcem. Měl hrozný strach, protože v životě neudělal příliš mnoho dobrého. Před ním stála ještě dlouhá řada; všichni museli skládat účty.

Kristus otevřel tlustou knihu a řekl prvnímu: „Tady stojí: Měl jsem hlad a tys' mi dal najít. Výborně! Můžeš vstoupit do nebe.“ Druhému řekl: „Měl jsem žízeň a dal jsi mi napít.“ Třetímu: „Byl jsem ve vězení a navštívil jsi mě.“ A tak dále.

U každého, který se dostal do nebe, zpytoval Ir svědomí a pokaždé se začal třást: nikomu nedal najít ani napít, žádného vězně ani nemocného nenavštívil.

Ted' přišel na řadu on. Podíval se na Krista, který hledal ve své knize, a třásl se strachy. Kristus však vzhledl a řekl: „Moc toho tady není. Ale něco jsi přece udělal: Byl jsem smutný a ty jsi mi vyprávěl veselé historky. Byl jsem skličený a ty jsi mě rozesmál a dodal odvahy. Můžeš vstoupit do nebe.“

I když je tato příhoda vymyšlená, vidíme na ní, že nemáme promeškat žádnou příležitost, kdy můžeme druhému prokázat lásku, třeba tím, že ho obveselíme nebo povzbudíme.

Ohlášky:

- ❖ Děkanátní kalendáře na rok 2017 je možné si zakoupit v sakristii za cenu Kč 55,-.
- ❖ Knihu Corpus Christi si můžete prohlédnout na stolku a zakoupit v sakristii za 90,- Kč.
- ❖ Členové ekonomických rad všech farností děkanátu se sejdou v úterý 8. 11. v 17⁰⁰ v Hranicích v koncertním sále, Zámecká ulice č. p. 118 (bývalý sál ZUŠ).
- ❖ Spolčo mládeže se sejde v pátek 11. října v 19 hod. na faře v Hustopečích. Jsou zváni všichni mladí nejen k modlitbě, ale i k společnému setkání.
- ❖ Ministrantská schůzka bude v sobotu 12. 11. v 10⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 6. 11. do 13. 11. 2016

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
32. neděle v mezidobí 6. 11. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za † Zdeňka Indrucha, rodiče, sestru a dvo
	Špičky	9:30	Ke cti sv. Huberta a za živé a † myslivce ze Špiček
	Bělotín	11:00	Za † maminky Mariánu Tedlovou, manžela, sestru Ingrid Pospíšilovou a rodiče z obou stran
	Hustopeče	14:00	svátostné požehnání, průvod na hřbitov a pobožnost za duše zemřelých
Pondělí 7. 11. sv. Atenodorus	Špičky po mši svaté pobožnost na hřbitově	16:30	Za † Marii Klézlovou, manžela a živou a † rodinu
Středa 9. 11. Posvěcení lateránské basiliky, svátek	Černotín	16:30	Za 55 let společného života
Čtvrtek 10. 11. sv. Lev Veliký, památka	Bělotín	16:30	Za živou a † rodinu Ťukovu a dvo
Pátek 11. 11. sv. Martin Tourský, památka	Hustopeče	16:30	Za † Vojtěcha Gögha, rodiče a živou rodinu, za † Marii Stoklasovou, manžela, sourozence a dvo
			Za † Jarmilu a Františka Blažkovy, Anežku a Václava Trčálkovy, živé a † rodiny z obou stran a dvo
Sobota 12. 11. sv. Josafat, památka	Špičky	16:00	Za živé a † farníky
33. neděle v mezidobí 13. 11. Sbírka na charitu	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Jamborovu, Vahalovu a Garaiovu
	Černotín	9:30	Za † Antonína Petržílka a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za † varhaníka a učitele hudby p. Valentu, jeho rodinu a dvo

S b í r k y :	Hustopeče	Špičky	Černotín	Bělotín
28. neděle v mezidobí	Kč 4.543,-	Kč 1.159,-	Kč 1.522,-	Kč 1.442,-
29. neděle v mezidobí	Kč 4.543,-	Kč 1.241,-	Kč 2.184,-	Kč 1.755,-
30. neděle v mezidobí	Kč 8.943,-	Kč 1.674,-	Kč 2.125,-	Kč 2.604,-
31. neděle v mezidobí	Kč 7.550,-	Kč 593,-	Kč 1.951,-	Kč 3.137,-

Dar farníků z Poruby 3.000,- Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614
Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.